

SVEBIO
Svenska Bioenergiföreningen
/Kjell Andersson

2020-01-07

REMISSYTTRANDE

Dnr: M2019/01776/R

Till
Miljö- och energidepartementet
Kemikalieenheten
Rättssekretariatet

Remissyttrande över promemorian Genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet

Svebio, Svenska Bioenergiföreningen, verkar för ökad användning av bioenergi på ett ekonomiskt och miljömässigt optimalt sätt. Bland Svebios medlemmar finns företag som handlar med eller återvinner energi ur avfallsbränslen.

Svebios syn på hantering av avfall

Den så kallade avfallstrappan är ett bra verktyg för att på en generell nivå styra samhällets hantering av avfall, men avfallstrappan kan och får inte tillämpas stelbent. Trappan utgår från en hierarkisk ordning som inte alltid är lämplig eller ekonomiskt rimlig. Materialåtervinning anses alltid gå före energiåtervinning. Enligt vår uppfattning är energiåtervinning ofta den bästa lösningen och inte sällan att föredra framför materialåtervinning. Det gäller inte minst av miljöskäl och då särskilt för blandade och smutsiga, kontaminerade, avfallsflöden och avfall med ingående material av lågt värde. Genom förbränning kan man avgifta kretslopp och oskadliggöra oönskade ämnen. I det svenska energisystemet med hög andel fjärrvärme, kraftvärme och höggradig rening kan avfallsförbränning betraktas som ett energi-, klimat-, och miljömässigt förstklassigt alternativ, där 95 procent av energin kan återvinnas som el och värme och där utsläppen till luft och vatten är försumbara. I en framtid kan det bli möjligt att avskilja och lagra koldioxid även från avfallsförbränning, särskilt från stora anläggningar.

Synpunkter på promemorian

Vi vill mot den här bakgrunden betona att den svenska regeringen och de svenska myndigheterna gör en praktisk tillämpning av EU:s direktiv. Svebio vill särskilt betona några frågor:

. Kommunalt ansvar för avfall från verksamheter (9.4). En fråga som aktualiserats under de senaste åren är frågan om vem som ska hantera vegetabiliska avfallsoljor från restauranger. Vissa kommuner hävdar att detta är ett kommunalt ansvar medan exempelvis restaurangkedjor för snabbmat har utvecklat egna återvinningssystem. Återvinna

vegetabiliska avfallsoljor (UCO = Used Cooking Oil) är en viktig råvara för biodieselproduktion och hanteringen måste kunna ske i rationella former.

. ”Undantag från kraven på utsortering och separat insamling” (11.2). Förslaget ger utrymme för att ge relativt omfattande dispenser, vilket är bra. Ett aktuellt exempel är att kravet på separat insamling av matavfall i glesbygdskommuner i norra Sveriges inland leder till onödigt höga kostnader. Där borde man göra undantag, liksom för separat insamling i skärgårdsområden och vissa andra glesbygdsmiljöer. Förutom kostnaderna för den separata insamlingen och hanteringen är klimatnyttan sannolikt begränsad eller obefintlig i relation till annan energiåtervinning än biogasproduktion.

. Mål för materialåtervinning (17.3). Sverige är bundet av de målnivåer som anges i EU-direktiven, och bör inte gå längre i kraven än EU-direktiven anger. När det gäller återvinning av plast måste man vara medveten om riskerna för kontaminering genom olika tillsatser som tungmetaller i färger, flamskyddsmedel och hormonstörande ämnen. Man bör också göra skillnad på behovet av materialåtervinning mellan förnybara och icke-förnybara eller fossila material. Allt större andel av plasten kommer att tillverkas av förnybar råvara (biobaserad plast). Att ställa krav på materialåtervinning för trä är inte miljömässigt motiverat, särskilt inte i Sverige där biomassa är huvudsakligt bränsle för värme och kraftvärme. Också här finns risker med kontaminering från exempelvis färger, impregneringsmedel och formaldehyd. Förbränning med energiåtervinning och god reningsteknik är ofta det bästa alternativet ur miljösynpunkt.

Svenska Bioenergiföreningen

Gustav Melin
VD

Kjell Andersson
Näringspolitisk chef